

V turistično celovitost

Turizem je ena izmed pomembnejših gospodarskih panog ne samo v Ljubljani in Sloveniji, temveč v celotni Jugoslaviji, toda tuji tega na žalost ne spoštujejo dovolj in lani jih je bilo pri nas manj kot predlanskim, letošnji rezultati pa tudi ne kažejo najbolje.

Za lanskoletni »izpad« tujih gostov smo našli opravičilo v slabem vremenu, letos pa bo treba verjetno pogledati resnici v oči – dragi smo in gostinske usluge res niso najboljše. Čeprav so vsa ta dejstva znana, pa se še vedno ne ve natan-

storiti. Predvsem ni mogoče danes nenačrtno graditi in načrtovati razvoj turizma zgolj v enem kraju ali eni sami lokaciji, temveč bo treba oblikovati celovit projekt nadaljnje razširitve turističnih zmogljivosti, torej hotelov in infrastrukture. Predno pa lahko turistični delavci pristopijo k izdelavi takega projekta, bi morali ugotoviti sedanje stanje v turizmu in v vsaki delovni organizaciji posebej. Na podlagi ugotovitev, katere delovne organizacije imajo možnosti za nadaljnji razvoj in sredstva za razširjeno reprodukcijo ka-

kor tudi interes in znanje, bi lahko pripravili predlog tistih investicij, ki bodo dale dobre rezultate. Take investicije, oz. hotele, lokale in druge objekte, ki so sestavni del turistične ponudbe bi morali pričeti uresničevati čimprej. Pri tem pa ne morejo sodelovati zgolj delovne organizacije s področja gostinstva in turizma, temveč se bi morali povezati vsi zainteresirani, ki so posredno ali neposredno udeleženi pri dohodku, ki ga ustvarja turizem.

B. P.

ko, kdo je kriv. Turistični delavci valijo krivdo na drage investicije, kredite, zakone in predpise, pa drage kmetijske pridelke, vsi prizadeti pa najdejo druge izgovore.

Več kot leto in pol je, kar smo ugotovili, da je naš turizem razdrobljen, turistična ponudba neuskkljena, toga in preveč klasična. Toda dlje od ugotovitev nismo prišli. Pričeli smo sicer z ustanavljanjem regionalnih poslovnih skupnosti za turizem, ki pa zaradi drobnjaka turističnih delavcev še niso zaživele. Predlagali smo, naj bi se gostinski delavci šolali hitreje in da bi imeli učne načrte, ki bi posredovali znanja, ki jih potrebujejo, toda še vedno teče izobraževanje po starem, v gostinskih obratih pa delajo nekvalificirani kadri. Tudi o nagrajevanju po delu je bilo marsikaj slišati, gostinski delavci pa še vedno dobivajo, kot sami zatrjujejo, nižje osebne dohodke kot ostali zaposleni.

Tudi slaba turistična sezona je lahko podvig, čeprav drag in neprijeten, da je treba vendar nekaj

NOVE ZAMISLI V STARI DEJAVNOSTI

Knjižnice združene?

Po dolgem začetnem dogovarjanju je bila pred mesecem dni ustanovljena komisija za združitev knjižničarske dejavnosti v okviru občine Ljubljana Center. V komisiji so delegati vseh treh zainteresiranih knjižnic: Delavske, Mestne in Pionirske ter vabljeni direktorji. Igor Gedrih, direktor Pionirske knjižnice mi je rade volje povedal nekaj več o tej načrtovani samoupravni preobrazbi.

Kolektivi vseh treh knjižnic so se na zborih načeloma že odločili za združitev, zaenkrat v okviru občine, in dolgoročno za sodelovanje v okviru mesta Ljubljane, kar pa je zaradi občinskih in drugih interesov malo težje.

V združitvi vidijo delavci predvsem možnosti večje strokovnosti, učinkovitosti in boljšega koriščenja sredstev. Tako bo na primer

zamudno delo katalogizacije sedaj združeno, načrtujejo tudi poenotenje skupnih služb in s tem tudi večjo naravnost kadrov v strokovno delo. Sedaj zahteva samoupravljanje kar hude žrtve, saj je v mesecu juniju prišlo na vsakega zaposlenega v Pionirski knjižnici po en sestanek na dan. Človek bi kar žrebal, na katerega bi šel?

Seveda je sedaj, v začetnem postopku, ko je pripravljena šele pravna osnova za samoupravni sporazum o združitvi, težje natančno govoriti o bodoči ureditvi. Možna rešitev bi lahko bila, da bi Mestna knjižnica izposojala predvsem znanstvene in poljudnoznanstvene knjige, Delavska knjižnica leposlovne in knjige s področja humanističnih ved, pri čemer bi obe knjižnici obdržali

Delegatska mnenja v Metalki

Pred nedavnim smo v TOZD in drugih samoupravnih skupnosti zaključili z evidentiranjem možnih kandidatov za delegate v skupščine družbenopolitičnih skupnosti in njene organe in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Dosedanji člani delegacij v tem triletnem obdobju prvega mandata so pridobili določene dobre in slabe izkušnje, na osnovi katerih bodo novoizvoljeni delegati v naslednjem mandatu lahko hitreje gradili resnične delegatske odnose.

O dosedanjih delegatskih izkušnjah smo pokramljali z **Bogdanom Makovcem**, vodjo delegacije SIS trgovsko izvozno-uvoznega, zastopniškega in proizvodnega podjetja Metalka. Bogdan Makovec meni: »Osnovni problem naše dosedanje delegatske aktivnosti vidim v slabi povezavi med delegati in bazo. Vsi skupaj smo premalo osveščeni, da bi hitreje sledili naši teoriji. Temu je krivo tudi naše neznanje«.

Kje pa so vzroki za neznanje? »Mislim, da se strokovne službe, zadolžene za pripravo in pošiljanje gradiva delegatom premalo trudijo za njihovo pravočasnost, razumljivost in jedrnatost. Kljub lepo zapisanim pristojnim delegatom v tako pomembnih dokumentih, kot sta to ustava in zakon o združenem delu, delegat v

praksi še vedno ni dobil dovolj možnosti vplivanja na pomembne odločitve. Pri nas v Metalki smo skušali rešiti problem obveščanja tako, da sami delamo izvlečke posameznih gradiv in jih objavljamo v internih informacijah. Te izhajajo po potrebi in so vedno aktualne. Tako so vsi delavci obveščeni o našem delu«, je dejal Bogdan Makovec.

Za bodoče delo delegacij je, po mnenju Bogdana Makovca, najbolj pomembno to, da delegacije sestavljajo najboljši delavci, ki so tudi družbenopolitični aktivisti in bi tovrstno dejavnost opravljali z veseljem. Potem bodo tudi vse težave lažje premagane.

Iz poročila Rada Bohinca, vodje delegacije DSSS in predsednika konference delegacij za zbor združenega dela Skupščine občine Ljubljana Center vidimo, da je tudi ta delala poprečno. Tudi njeni člani pogrešajo večjega vpliva na politično odločanje izven delovne organizacije. V bodoče bo treba nujno preseči, že nasetokrat navedeni pa vendarle še vedno prisotni problem, da delegati v skupščini zaradi slabe povezave s svojo bazo izražajo osebna mnenja in ne mnenja delavcev, ki so jih izvolili.

Te splošno znane in nekatere druge ugotovitve bodo vodilo pri skupnih naporih za boljše delo bodočih delegatov, ki jih bomo volili v naslednjem letu, saj dobro pripravljene volitve pomenijo osnovo za dobro bodoče delo.

Milena Car-Drlje

svoj fond leposlovnih knjig. Vsekakor pa bo velik napredek za nas, obiskovalce knjižnic to, da si bomo z eno izkaznico lahko izposojali knjige v vseh treh knjižnicah in ne več kot sedaj, ko smo bili trikrat vpisani in delali napoto sebi in knjižnicam.

Kaj pa sama Pionirska knjižnica?

Ta se bo morala predvsem izločiti iz kompleksa Pionirskega doma in nadaljevati dobro zastavljeno delo na mladinskem področju. Knjižnica se je zelo dobro zasidrala med mladimi v okolici in razvila že znane oblike dela (Ure pravljic, razstave, izbiranje najboljših knjige itd.)

V bodoče je morda najbolj zanimiv načrt, da bi ustanovili disko-teko. Nabavili smo že 500 plošč, zataknilo pa se je pri opremlitvi, saj bi morali dati soglasje za uvoz vsi jugoslovanski proizvajalci radiofonije. Ti pa ne odgovorijo na prošnje, če pa že, potem pa odklonilno. Vendar ne dvomim, da bo majhen – 10 članski kolektiv iz

kušenih delavcev prebrodil tudi to težavo in bomo lahko najkasneje naslednje leto že poročali o diskoteki, ki bo usmerjala mlade in gojila glasbeno kulturo. Predvide ni so večeri posameznih vrst glasbe – rock, country in blues, jazz, narodna, operna, koncertna glasba. In še nekaj!

Tudi tako majhno izposojevalnico namerava Pionirska knjižnica ukiniti, saj je v nasprotju s pravili UNESCO, ki predpisujejo brezplačno izposojanje knjig. Ker smo člani te organizacije, bomo počasi morali ubogati njena pravila, vendar to ne bo šlo tako hitro. V nekaterih jugoslovanskih republikah je že urejeno in si lahko izbereš knjigo tudi s praznim žepom. V Sloveniji pa gre to teže.

Nameravanih sprememb je precej, ki se bodo prej ali slej izpolnile in bomo lahko govorili, da so »zasijali lepši časi« tako knjižničarstvu kot nam »porabnikom knjig«.

Borut Slokan

Obveščanje v združenem delu

Javno obveščanje je dejavnost posebnega družbenega pomena in v množici informacij, ki so posledica izbruha znanstvenih, družbeno-ekonomskih, političnih in drugih tokov, pomenijo določene vire razširjanja našega znanja. Za nas delavce v združenem delu pa je še posebej pomembno to, da dobimo čim več informacij o sadovih svojega dela, družbenopolitičnih in ekonomskih dogajanjih znotraj kolektiva, medsebojnih odnosih in drugem. Posebej je pomembno tudi to, da se že znotraj lastnega sistema obveščanja seznanimo s širšimi dogajanjimi na področju naše dejavnosti ter z aktualnostmi pri nas in v svetu. Razvoj naše samoupravne socialistične družbe narokuje poleg uporabe že znanih medijev javnega obveščanja tudi učinkovit sistem obveščanja v združenem delu, kar pomeni, da mora vsak delavec imeti možnost vplivanja na oblikovanje informacij, biti mora vsestransko in pra-

vočasno obveščen, kot je na to opozoril tovariš Tito na X. kongresu ZKJ. Pogoj takemu obveščanju pa je tudi objektivna in kritična informacija, ki bo z enakim pogumom znala delavce seznaniti tako s pozitivnimi delovnimi uspehi kot tudi z nepravilnostmi. Edino tako je možno hitro razvijati začetno pot.

Posebno vlogo v sistemu obveščanja v združenem delu imajo glasila (zaenkrat zanje še vedno uporabljamo izraz »tovarniška glasila«, čeprav je to preozek pojem glede na to, da se ta glasila pojavljajo v različnih samoupravnih strukturah). V Sloveniji šteje mo že okoli 500 teh glasil, različne vsebinske zasnove, širine in kakovosti. Glede na pomembnost tega vira obveščanja pa možnosti še vedno niso dovolj izkoriščene. V večini teh glasil, ki izhajajo enkrat mesečno, še vedno ne najdemo zadovoljive vsebinske in tehnične izvedbe.

Knjižnica republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije je ena redkih, ki omogoča pregled na večino omenjenih slovenskih glasil in daje možnosti za globlje analize, ki so lahko osnova za njihovo izboljšanje. Izboljšanje pomeni predvsem preseganje skope vsebine tistih glasil, ki se še vedno omejujejo na objavo prozaičnih, zastarelih zapisnikov sej, športnih rezultatov, križank in šal. Glasilo pridobi na kvaliteti z zahtevnejšo vsebino in odprtimi stranmi za peroro slehernega delavca, z zdravim konfrontacijo mnenj in razmišljanjem o samoupravi, družbenopolitični dejavnosti, kulturi in aktualnostih iz ožje in širše delovne sredine, posebej zaradi tega, ker postaja posamezno glasilo pomemben informator tudi družinskih članov zaposlenih, kar pomeni preseganje okvirov določenega delovnega kolektiva.

V ljubljanski občini Center smo izbrali nekaj teh glasil, ki so različ-

na po svoji vsebini, tehnični ureditvi in času izhajanja.

Pred nekaj meseci je pričel izhajati **Poročevalec** založniškega podjetja Cankarjeva založba, za katerega je značilno, da že na samem začetku poskuša na osemih straneh preseči obliko biltena. Že v aprilski številki zasledimo sorazmerno kratke, jedrnatne prispevke s področja uresničevanja zakona o združenem delu, zgodovinskih obletnicah, aktivnosti mladinske organizacije, stanovanjske problematike v omenjeni delovni organizaciji, o problematiki boljšega izkoriščanja delovnega časa, aktivnosti delegacij, o novostih zakona o založništvu, nekaterih delovnih razmerah ter rekreaciji delavcev Cankarjeve založbe. Hvalevreden je tudi hiter vsebinski napredek tega glasila, glede na prvo številko. Vsekakor pa ima lepe možnosti za razvoj, če bo tudi v bodoče sledil dogodkom, aktualnostim in razvoju kar se da široke mreže dopisnikov iz svoje neposredne delovne sredine.

Gehatejevec, mesečno glasilo združenega podjetja za gostinstvo, hotelirstvo, turizem in proi-

zvodnjo, je januarja letos zamenjal uspešno prejšnja občasna Obvestila. Dosedanje številke predstavljajo tehnično in vsebinsko simpatično izvedbo, ki obsega poleg nekaj stalnih rubrik, kot so poslovanje GHT v številkah in besedi, predstavitev enega delavca ali delovne organizacije samoupravne organiziranosti v tem SOZD, novic s področja delovanja mladih, kulture in nekaterih drugih, še strani posvečene aktualnostim, ki so splošnega družbenopolitičnega pomena. Razširjanje dosedanjega kroga dopisnikov bi vsekakor pomenilo še korak naprej pri izpopolnjevanju sistema obveščanja v tem SOZD ter zbliževanja delavcev, ki so zaradi narave dislociranega dela večkrat drug drugemu neznanka. Tovrstno soočanje mnenj omogoča, da tudi glasilo pripomore k razvoju aktivnosti in samozavednosti slehernega delavca za svobodno odločanje in afirmacijo rezultatov svojega dela.

Metalka, glasilo delavcev trgovskega, izvozno-uvoznega, zastopniškega in proizvodnega podjetja Metalka, izhaja že od 15. maja 1962. leta in se je iz skromnega lista razvila v skoraj revijalno po-